

Sygn. akt II Cz 33/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska - Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu lutego 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku

wierzyciela (...) **Kasy (...) im. (...) w G.**

z udziałem

dłużniczki **M. G.**

o **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2013 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na czynności komornika, wydane w sprawie o sygn. akt XII Co 11823/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 33/14

UZASADNIENIE

Dłużniczka M. G. wniosła skargę na czynność Komornika Sądowego G. W. działającego przy Sądzie Rejonowym w Wałczu w sprawie Km 582/12, a polegającą na zajęciu jej świadczenia emerytalno-rentowego.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt XII Co 11823/13 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę.

W uzasadnieniu wskazał, że dłużniczka o zajęciu świadczenia emerytalno-rentowego dowiedziała się w dniu 3 lipca 2013r., a zatem termin do złożenia skargi na tę czynność Komornika Sądowego upływał z dniem 10 lipca 2013r. W tym dniu pełnomocnik dłużniczki złożyła skargę, ale skierowała ją do Sądu Rejonowego w Wałczu, gdy tymczasem – zgodnie z wymogami art.767§1 pkt 4 kpc – właściwym do rozpoznania skargi jest Sąd Rejonowy właściwości ogólnej dłużnika, a więc Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (według miejsca zamieszkania dłużnika). Zarządzeniem z dnia 21.08.2013r. sędzia Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Wałczu zdecydował o przekazaniu skargi do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, przy czym przesyłka zawierająca skargę wraz z aktami sprawy nadana została na adres tego Sądu (właściwego) dopiero w dniu 18.11.2013r. Tym samym skarga została złożona po upływie tygodniowego terminu przewidzianego w art. 767 § 4 k.p.c. i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 767³ k.p.c. (zaskarżone postanowienie wraz z uzasadnieniem – k.21 i 22).

Zażalenie na postanowienie złożyła dłużniczka, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżąca wywodziła, że skoro Sąd Rejonowy w Wałczu przekazał sprawę (wraz ze skargą) do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, to jest on tym przekazaniem związany – zgodnie z art.200 § 2 kpc – i powinien dokonać rozpoznania skargi (zażalenie dłużniczki – k.26 i 27).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącej nie znajduje uzasadnienia. Zasadą jest, że skargę na czynności komornika rozpoznaje Sąd, przy którym działa komornik. Wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy do prowadzenia egzekucji został wybrany przez wierzyciela komornik poza właściwością ogólną, a więc poza miejscem zamieszkania lub siedzibą dłużnika, bo wówczas skargę rozpoznaje Sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad (art. 767 § 1 k.p.c.). W przedmiotowej sprawie sądem właściwym do rozpoznania skargi był Sąd miejsca zamieszkania dłużniczki, tj. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy.

Zgodnie z art. 767 § 4 zd. 1 k.p.c., skargę wnosi się do Sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności. Natomiast w świetle postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 r. (III CZP 28/10), termin do wniesienia skargi liczony jest od chwili nadania przesyłki przez Sąd niewłaściwy do Sądu właściwego. Z racji tego, że dłużniczka skierowała skargę na czynności Komornika do niewłaściwego Sądu Rejonowego, bo do Sądu w Wałczu, a ten przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, a więc Sądu właściwego, już po upływie tygodniowego terminu, to nie mogła ona odnieść skutku, jako spóźniona. Przepis art.167 kpc (stosowany w związku z art.13§2 kpc) stanowi bowiem, że czynność procesowa podjęta po upływie terminu jest bezskuteczna.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie dłużniczki, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397§2 kpc i art.13§2 kpc).

Dla porządku jednak zwrócić należy uwagę, że w aktach sprawy znajduje się także wniosek dłużniczki (sporządzony z taką samą datą jak rozpoznane zażalenie) o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na czynności komornika sądowego (k.24). Jest oczywiste, że te tak różne czynności procesowe wzajemnie się wykluczają. Niniejsze postanowienie Sądu Okręgowego prawomocnie stwierdza, że dłużniczka uchybiła terminowi do wniesienia skargi, w związku z czym aktualność zachowuje wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Zatem konieczne staje się rozpoznanie wniosku dłużniczki o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na czynności komornika, po uprzednim wyjaśnieniu i ewentualnym usunięciu przeszkód formalnych do jego rozpoznania, jeżeli takie będą zachodziły.